

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"צ 36513-09-23 דויד ו' אח' נ' ת.א. יבולה בע"מ

לפני כבוד השופט מוטי פירר

מבקשים
1. יניב דויד
2. מאיה דויד
ע"י עו"ד אוהד שמילוביץ

נגד

משיבה
ת.א. יבולה בע"מ
ע"י עו"ד אור עדיני

פסק דין

לפניי בקשה מוסכמת להסתלקות של המבקשים, מבקשתם לאישור תובענה כייצוגית ("הבקשה" או "בקשת האישור") שהגישו כנגד המשיבה, זאת בהתאם להוראת סעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 ("החוק").

1. המבקשים הם בני זוג אשר רכשו במועדים שונים מהאתר של המשיבה, מוצרי מזון לביתם.
2. המשיבה – חברת ת.א. יבולה בע"מ, מספקת משלוחים של פירות וירקות לערים שונות ברחבי הארץ. המשיבה מפעילה אתר אינטרנט, אשר באמצעותו ניתן להזין פרטי התקשרות ולבצע הזמנות ("אתר האינטרנט" או "האתר").
3. ביום 17.12.22 ביקר המבקש 1 באתר של המשיבה ורכש מוצרים שונים לביתם של המבקשים. כחלק מהליך ההזמנה, המבקש 1 התבקש למלא את פרטיו ולמסור את מספר הטלפון וכתובת הדוא"ל שלו. לטענת המבקש 1, בעת מסירת פרטיו, לא נתן את הסכמתו לקבלת דברי פרסומת ותוכן שיווקי מטעם המשיבה. חרף האמור, המשיבה שלחה לו, 21 דברי פרסומת במועדים שונים, וזאת ללא קבלת הסכמתו המפורשת לכך: 14 דברי פרסומת לדוא"ל שלו ועוד 7 דברי פרסומת באמצעות מסרונים לטלפון הנייד שלו, שלא כללו אפשרות להסרה מדיוור. משכך, ביום 1.4.23, שלח המבקש 1 למשיבה הודעת דוא"ל וביקש להפסיק את שליחת דברי הפרסומת.
4. ביום 25.1.23 ביקרה המבקשת 2 באתר של המשיבה ורכשה מוצרים לביתם של המבקשים. לצורך השלמת ההזמנה, התבקשה המבקשת 2 למלא פרטי התקשרות באתר, ובין היתר, את מספר הטלפון הנייד וכתובת המייל שלה. לטענת המבקשת 2, במהלך רישום פרטיה באתר, לא נתנה את הסכמתה לקבלת דברי פרסומת מטעם המשיבה. חרף האמור, המשיבה שלחה למבקשת 2, 18 דברי פרסומת במועדים שונים, וזאת ללא קבלת הסכמתה המפורשת לכך: 10 באמצעות הדוא"ל ו-8 נוספים באמצעות מסרונים שלא כללו אפשרות להסרה מדיוור.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"צ 36513-09-23 דוידאי ואח' נ' ת.א. יבולה בע"מ

5. המבקשים הגישו תובענה אישית וכן בקשה לאישור התובענה כייצוגית כנגד המשיבה, במסגרתן טענו כי בכך שהמשיבה שלחה דברי פרסומת לנמענים ללא קבלת הסכמתם המפורשת לכך, מבלי שהתאפשר להם להסיר את דברי הפרסומת בדרך בה נשלחו, ואף דברי הפרסומת לא עמדו בדרישות הצורניות הנדרשות לצורך שליחתם, המשיבה הפרה את הוראות סעיף 30 א(ב), (ד) ו- (ה) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 ("חוק התקשורת"). עוד נטען כי מעשי המשיבה עולים לכדי הפרת הוראת סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981; התרשלות והפרת חובת הזהירות כאמור בסעיפים 35 – 36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] ("פקודת הנזיקין"); הפרת חובה חקוקה כאמור בסעיף 63 לפקודת הנזיקין ועשיית עושר ולא במשפט על-פי סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט – 1979.

6. בהתאם לאמור בסעיפים 10 ו-14(א) לחוק, הוגדרו חברי הקבוצה בבקשת האישור כך:

כל הנמענים אשר קיבלו מהמשיבה, החל ממועד התאגדותה (2.5.19), דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982, ונגרם להם עקב כך נזק.

7. על פי הנתען, נגרם למבקשים נזק בלתי ממוני כתוצאה ממעשי המשיבה, בסכום של 100 ₪ לכל דבר פרסומת מפר שנשלח באמצעות דוא"ל, ובסכום של 50 ₪ לכל דבר פרסומת מפר שנשלח באמצעות מסרון. לפיכך, עתר המבקש 1 לפיצוי אישי בסך 1,750 ₪ בגין דברי הפרסומת ששלחה לו המשיבה הן באמצעות דוא"ל והן באמצעות מסרונים, והמבקשת 2 עתרה לפיצוי בסך 1,350 ₪ בגין קבלת דברי הפרסומת מהמשיבה. ביחס לנזקי הקבוצה - נטען כי נגרם להם גם כן נזק בלתי ממוני מינימלי בסך 150 ₪, זאת מתוך הנחה שכל חבר קבוצה קיבל בממוצע 2 דברי פרסומת מפרים – הן בדוא"ל והן במסרון. מספר חברי הקבוצה הוערך בכ- 15,000 איש לפחות, ולפיכך סכום התביעה הייצוגית הוערך בסך 2,250,000 ₪. כמו כן, עתרו המבקשים למתן צו עשה המורה למשיבה לחדול ממשלוח דברי פרסומת ללא קבלת הסכמת מפורשת ו/או בניגוד לדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת.

8. ביום 4.4.23 פנו המבקשים למשיבה בפנייה מקדימה טרם הגישו את בקשתם. בתגובתה לפנייתם, אישרה המשיבה כי שלחה למבקשים "דברי פרסומת", אך לטענתה הדבר לא נעשה בניגוד להוראות הדין.

9. טרם הוגשה תשובת המשיבה לבקשה, ביום 4.6.24 הגישו הצדדים בקשת הסתלקות מוסכמת לצורך סיום ההליך.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"צ 36513-09-23 דויד ו' ואח' נ' ת.א. יבולה בע"מ

בקשת ההסתלקות המוסכמת

10. על-פי הנטען בבקשת ההסתלקות, המבקשים ובאי כוחם, החליטו כי הם אינם מעוניינים להמשיך לנהל את ההליך דן כנגד המשיבה, בין היתר מתוך מחווה של רצון טוב, וזאת בשים לב לכך שמנהלי המשיבה ובעלי מניותיה (בני ווקס ועודד איתן) גויסו לשירות מילואים במסגרת מלחמת 'חרבות ברזל', ומר ווקס נפצע באורח קשה במסגרת פעילותו.

11. בשים לב לנימוקי הבקשה, הצדדים עתרו להשבת חלקה הראשון של האגרה ששילמו המבקשים עם הגשת הבקשה לאישור, וכן למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה, זאת משום שטרם הוגשה התשובה לבקשת האישור ואף לא התקיים דיון קדם משפט. הוסכם על הצדדים כי ככל שבית המשפט לא ייעתר לבקשה להשבת חלקה הראשון של האגרה, המשיבה תשפה את המבקשים באגרה ששולמה, בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין.

12. עוד במסגרת הבקשה, התחייבה המשיבה לערוך ריענון נהלים והדרכה לעובדיה בכל הנוגע לשיגור דברי פרסומת מטעמה, על מנת להבטיח כי ככל שתשלח דברי פרסומת, יעמדו הפרסומים בכל הוראות הדין והפסיקה.

13. בהתאם להוראות סעיף 16(ב) לחוק ולהוראות תקנה 11(א) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010 ("תקנות תובענות ייצוגיות"), הגישו המבקשים ובא כוחם תצהירים תומכים לבקשת ההסתלקות, בהם הצהירו כי גילו את מלוא הפרטים המהותיים הנוגעים לבקשת ההסתלקות, ובעניינה לא קיבלו כל טובת הנאה ו/או תמורה.

14. טרם נידונה בקשת ההסתלקות, התבקשו הצדדים להבהיר האם ההפרות להן טענו המבקשים, תוקנו בפועל על ידי המשיבה. ביום 23.7.24 הוגש תצהיר מטעם מר ווקס (מנהל מטעם המשיבה), בו הבהיר כי לשיטת המשיבה היא פעלה ועודנה פועלת בהתאם להוראות חוק התקשורת בכל הנוגע לשליחת דברי פרסומת, וטענות המבקשים להפרתן – הוכחו. צוין כי לפי רישומי המשיבה, המבקשים, לאחר שהודע להם על כוונת המשיבה לעשות שימוש בפרטיהם לצורך משלוח דברי פרסומת, לא סירבו לקבלתם, ובכך הביעו את הסכמתם לכך. עוד צוין כי בדרך כלל, המשיבה לא שולחת דברי פרסומת מבלי ליתן אפשרות לצרכן לבקש את הסרתם, ואינה מסתירה את מהותן של ההודעות כמסר פרסומי, אולם נראה כי בשל טעות אנוש, ובמקרים בודדים, דברי הפרסומת לא עמדו בדרישות הצורניות כנדרש על-פי הוראות חוק התקשורת, והמשיבה פעלה לתיקון ליקוי זה. מכל מקום, ולפנים משורת הדין, צוין כי המשיבה החלה לבצע שינויים והתאמות באופן בו נשלחים דברי פרסומת ללקוחותיה (סעיף 13 לתצהירו של מר ווקס).

15. הצדדים הסכימו לכך כי ההפרות הנטענות, אשר כאמור הוכחו על-ידי המשיבה, אינן קיימות עוד.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"צ 36513-09-23 דויד ו' ואח' נ' ת.א. יבולה בע"מ

דיון והכרעה

16. בסעיף 16(א) לחוק, קבע המחוקק כי מבקש, תובע מייצג או בא כוחו מייצג, לא יסתלק מבקשה לאישור או מתובענה ייצוגית, אלא באישור בית המשפט.

17. לאחר עיון בבקשת האישור, התרשמתי כי ככל שהתובענה היתה מתבררת, יש אפשרות סבירה, שהיא לא היתה מוכרעת לטובת חברי הקבוצה, שכן המבקשים לא צירפו לבקשתם ראיות בנוגע להפרות שביצעה לכאורה המשיבה ביחס לחברי הקבוצה, מלבד אלו שנטענו ביחס למבקשים עצמם. כמו כן, הערך והתועלת בניהול תובענה ייצוגית בנסיבות העניין אינם רבים, שכן ממילא אין מחלוקת על כך שההפרות הנטענות אינן מתקיימות עוד. לפיכך, ובהתאם להסכמת הצדדים, מצאתי להיעתר לבקשת ההסתלקות, שכן זו עומדת בתנאי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, שתכליתו לאפשר לבית המשפט למחוק תובענות שאין עוד תועלת בהמשך ניהולן.

18. בנסיבות אלו לא מצאתי מקום לאיתור מייצגים חלופיים כאמור בסעיף 16(ד)(1) לחוק. בשים לב לכך שההפרות הנטענות ממילא אינן קיימות עוד, התועלת שתצמח לחברי הקבוצה באיתור תובע מייצג חלופי היא נמוכה ואינה מצדיקה את הטרחה והמאמץ הכרוכים בכך. נוסף על כך, משעה שהליך זה הסתיים בדרך של הסתלקות, הוא אינו מהווה מעשה בית-דין עבור חברי הקבוצה, ככל שמי מהם יוכיח בעתיד כי נגרם לו נזק בפועל. בהקשר זה ראוי לציין כי אדם שיגיש בעתיד תביעה אישית כנגד המשיבה, יהיה זכאי לעתור לפיצויים לדוגמה בהתאם להוראות סעיף 30א(י) לחוק התקשורת, דבר שיימנע ממנו לו היה נכלל בקבוצה מושא הליך זה.

19. עוד בנסיבות העניין המתוארות לעיל, לא מצאתי כי יש מקום לפרסום או לשליחת הודעה לפי תקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, למעט שליחת הודעה למנהל בתי המשפט (ר' ת"צ 24356-04-10 הר עוז נ' כלל בריאות חברה לביטוח בע"מ (2010)).

תשלום אגרות

20. חובת תשלום האגרה בעת הגשת הליך משפטי, מעוגנת בתקנה 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 ("תקנות האגרות"), וככלל, בית המשפט נעדר שיקול דעת בכל הנוגע לתשלום אגרה (רע"א 3640/15 ISRAEL BIO-ENGINEERING PROJECT נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי לממשלה (2015)).

21. בהליך מסוג תובענה ייצוגית, ובהתאם לאמור בתקנה 7א(א)(1) לתקנות האגרות, חלקה הראשון של האגרה ישולם עם הגשת בקשת האישור על-ידי מגישו. תקנה 7א(א)(4) קובעת כי עם אישור הסדר הסתלקות, ישלם המבקש את חלקה השני של האגרה, ואולם, בית המשפט רשאי להורות, כי המשיב ישלם את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם עבור חלקה הראשון, בתוספת הפרשי הצמדה למדד. לחילופין, בית המשפט

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"צ 36513-09-23 דויד ו' ואח' נ' ת.א. יבולה בע"מ

רשאי להורות על מתן פטור למבקש מתשלום חלקה השני של האגרה "מטעמים מיוחדים שירשמו".

22. בהתאם לתקנה 7א(א)(4) לתקנות האגרות, ניתן ליתן פטור אך ורק מתשלום חלקה השני של האגרה, משהחלק הראשון משולם לקופת המדינה.

23. אשר להשבת חלקה הראשון של האגרה - כאמור לעיל, תקנה 7א לתקנות האגרות, מתייחסת למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה, ולא להשבת תשלום החלק הראשון ששולם. לפיכך, נדחית בקשת הצדדים להשבת הסכום ששולם בגין חלקה הראשון של האגרה.

24. אשר לתשלום חלקה השני של האגרה - לאחר שהבאתי בחשבון את המטרות לשמן מחויבים בעלי דין באגרה בהליך של תובענה ייצוגית, ובשים לב לכך שההליך הסתיים בדרך של הסתלקות, ללא צורך בקיום קדם משפט, תוך חיסכון זמן שיפוטי, מצאתי להיעתר לבקשה וליתן פטור למבקשים מתשלום חלקה השני של האגרה.

סוף דבר

25. לאור כל האמור לעיל, אני מאשר את בקשת ההסתלקות. בהתאם לכך, הבקשה לאישור התובענה כייצוגית תימחק; כמו כן נדחית בזאת תביעתם האישית של המבקשים כנגד המשיבה.

26. בהסכמת הצדדים, תישא המשיבה בתשלום האגרה ששילמו המבקשים בעת פתיחת הליך זה, ותשפה אותם בגינה, זאת בתוך 30 יום מהיום.

27. ניתן בזה פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

28. ב"כ המבקשים ימסור למנהל בתי המשפט בתוך 10 ימים (ימי הפגרה יבואו במניין) הודעה מתאימה בדבר מחיקת בקשת האישור ודחיית תביעתם האישית של המבקשים נגד המשיבה. להודעה יצורפו העתק בקשת ההסתלקות על נספחיה, תצהירו של מר ווקס (שהוגש ביום 23.7.24) וכן פסק דין זה.

ניתן היום, כ"ד אב תשפ"ד, 28 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

מוטי פירר, שופט

